

پایین کشیدن فتیله سیاسی وزارتخانه، اما...!

مهندس ا. کاردان

واداشتن زبانزد است اما بحث این است که آیا اعتماد کامل و همسویی بین قائم مقام و وزیر حکم فرماست؟ آیا...؟

کارشناسان شاهد بودند وزیر دولت دهم قبل از اینکه به تعهدات خود در ستاد یا مجلس جامه عمل بپوشاند کمیته یا جمعی با حضور ۴ تن از همفکران و نزدیکان فکری خود از جمله مهندس سجادی معاون امور دام، مهندس گلابکش مدیرکل دفتر وزارتی، مهندس رضوی رئیس وقت جهاد کشاورزی استان فارس، اصغری مدیرکل حراست برای تصمیم‌گیری جهت عزل و نصب‌ها تشکیل داد که به جز مدیرکل حراست سایرین مواضع یا نگاه‌های سیاسی نیز داشتند و برخی جزء فعالان ستاد انتخاباتی هم بودند. این شائبه‌ها زمانی قوت گرفت که بعضی از نزدیکان فکری سابق دکتر خلیلیان اعلام کردند وی در زمان ریاست کار گروه اقتصاد دانشگاه برنامه‌ای به رئیس‌جمهور وقت در مورد کشاورزی و تمایل همکاری با وی ارائه کرده بود و در سال جاری نیز همان برنامه را به رئیس‌جمهور جدید تقدیم کرد.

اما با ورود ستاد به جمع نقدکنندگان وزارتخانه و حمایت جمعی از بزرگان دولت و حامیان اسکندری و شخص او از حضور مهندس علی‌آبادی که جسارت و سابقه مدیریت کلان دارد، قائم مقام وزارتخانه با قدرت نقش خود را در تغییر، جابه‌جایی یا تثبیت مدیریت‌ها به اثبات رساند.

این حرکت موجب دیدار و گفتگوی دوستانه و مشورتی خلیلیان و اسکندری به ویژه عصر برخی از روزها در طبقه ۱۹ شد. برخی معتقدند خلیلیان اخیراً متوجه شده که همان اندک انتصاب‌های وی در وزارتخانه به صلاح نبوده است.

برخلاف چهره متبسم دکتر خلیلیان در مواجهه با رسانه‌های گروهی هنگام اعلام نام مهندس علی‌آبادی به عنوان منتخب وزیر خیلی‌ها معتقد بودند وی تنها در واگذاری پست شیلات به علی‌آبادی تصمیم‌گیری کرده است و اینک احتمال می‌رود که معادلات تنظیم شده در وزارتخانه را بر هم بزند. بعضی نیز نظر می‌دهند مهندس علی‌آبادی تجسمی است از اسکندری اما با اقتدار و جسارت بیشتر و روحیه قوی‌تر.

آنروز که اقبال تقسیم می‌کردند دکتر صادق خلیلیان به ستاد دولت قبول داد که علاوه بر هم عهدی و پذیرش نظرات به ویژه در انتخاب یا تعویض مشاورین و معاونین، وحدت را در وزارتخانه حفظ کند و البته فتیله سیاسی بودن وزارتخانه را پایین بکشد چرا که بعد از دکتر کلاتری طرفدار کارگزاران سازندگی، مهندس حجتی با سمت و سوی مشارکت اصلاح‌طلبان بر وزارتخانه حکم می‌راند و جانشین وی مهندس اسکندری هم سیاسی (منتهی از نوع راست) بود.

گرچه در آخرین ماه‌های صدارت مهندس اسکندری به دلیل برآورده نکردن تعهدات و نارضایتی مجلسیان و عدم تعامل با رسانه‌های گروهی ستاره اقبال وی افول کرد اما با این همه وزیر جهاد کشاورزی دولت نهم حامیانی در دولت و ستاد دارد که می‌توانند نظراتشان را بر حامیان خلیلیان غالب کنند.

همین امر موجب شد تا پس از گذشت حدود ۶ ماه از وزارت دکتر خلیلیان و شفاف و ملموس نبودن آثار خدمت ۶ ماهه و تغییرات غیرکارشناسانه، حتی ستاد هم احتمالاً به وزیر تذکر داده یا توصیه‌هایی بکند و در صورت اثر نبخشیدن آن توصیه‌ها، مهندس علی‌آبادی را که هم رشته‌ای وزیر اسبق جهاد کشاورزی (نخستین وزیر جهاد کشاورزی) و همچنین رئیس اسبق سازمان شیلات بوده است به عنوان قائم مقام وزارتخانه در کنار وی بنشانند و برخی از کارهای کلیدی وزارتخانه را در بدو ورود (مانند مقدرات تغییر و تحول‌ها و تصمیم‌گیری در مورد شرکت‌های وزارتخانه از جمله جهاد نصر که جزء تیول مهندس گلابکش بود و به توسعه آن امیدها بسته بود و شرکت‌های مستقل و ...) را به او بسپارند و طیف حامیان خاموش مهندس اسکندری در دولت و مجلس اظهار خرسندی کردند.

جالب این که مهندس علی‌آبادی که ظاهراً قرار بود در ساختمان شماره ۲ وزارتخانه (خیابان طالقانی) مستقر شود و همه امکانات و تجهیزات برایش تدارک دیده شده بود و بعد قرار شد در سازمان شیلات استقرار یابد دقیقاً در ضلع جنوب غربی طبقه ۱۹ که همواره قائم مقام‌های وزیر کار خود را شروع می‌کردند مستقر شد.

قائم مقام بدون عنوان مهندس اسکندری نیز در همین قسمت فعالیت می‌کرد و مهندس صحرائیان قائم مقام مهندس حجتی نیز همینطور. در یک بررسی ملاحظه می‌شود قائم مقام قبلی در عین جوانی، دارای دید تشکیلاتی و سرعت عمل و با نشاط بود. علاوه بر این مورد اعتماد وزیر نیز بود.

البته مهندس علی‌آبادی در جایگاه معاونت با توجه به میان‌سالگی، اقبال در بین مسئولان بلند پایه کشور و مدیریت اجرایی و جسارت،

